

Snart 100!

Ett av landets äldsta åkerier
– Mellby Åkeri närmar sig 100 år!
Bosse Norvinge var på plats
när Bjärke Hembygdsförening
bjöd in till berättarafton.

TEXT OCH **FOTO**: BOSSE NORVINGE

FOTO: FAMILJEN GUSTAFSSON

Lastning på Mellby Mejeri

Chevrolet lastbil 1931

Mellby Åkeri bör sannolikt vara ett av landets mest anrika åkerier med drygt 90 år på nacken – och idag är det Martin Gustafsson som ihärdigt kämpar vidare i sin fars och farfars fotspår.

Det hela började redan 1919 då hans farfar Erik Gustafsson tog steget in i åkarbanan. Efter att ha arbetat på familjens lant- och skogsbruk flyttade han till Stora Mellby, skaffade körkort och sökte som 25-åring trafiktillstånd för personbil och startade taxirörelse. Sedan bara några år

senare slog han sig ihop med ytterligare en Mellby-bo, Gottfrid Johansson, som sedan tre år drivit taxiverksamhet.

– Han och far blev kompisar, bildade bolag och sökte trafiktillstånd för lastbil. Det var en T-Ford som lastade 1 800–2 000 kilo, förklarar Folke Gustafsson och berättar vidare att man med T-Forden i handelsbolaget Johansson & Gustafsson utförde diverse körningarna som bland annat livdjur till slakt och körningar till Göteborg med ost och spannmål.

Under mitten av 30-talet utökades lastbilsparken till tre bilar och vid den tiden hade firman också fått tre fasta mjölklinjer för Mjölcentralen.

Krigsåren blev en tuff tid:

– Det fanns inget bränsle så de fick köra på gengas. I början var det mycket problem men det blev ju bättre. Åkeriet fick åläggande att ta av originalhjulen, bygga en p-boggi och sätta på dåliga personbilshjul. Punkteringar var vanligt och som mest lagade jag däck

24 gånger på en dag. Man fick ta en gammal cykelslang och laga med, minns Folke.

Firman drabbades av skulder och konkurs-hot men klarades upp och efter kriget ljusnade det i horisonten och Eriks söner Folke och Ingvar involverades mer och mer i firman, och 1947 tog Folke körkort och började som chaufför.

Körningarna på Göteborg blev allt tätare och i slutet av 40-talet och genom hela 50-talet kunde sex bilar räknas in i åkeriet. Dagligen gick mellan två och fyra bilar till Göteborg och dess omgivning med i huvudsak mejeriprodukter men också byggvaror från lokala snickerifabriker och cementgjuterier. För att få bättre lönsamhet på transporter tog man med sig gods tillbaka som gödning och foder.

Gottfrid Johansson drabbades under det tidiga 50-talet av ohälsa och 1954 bad han om att få bli utköpt – varpå Eriks söner Folke och Ingvar gick in som delägare i firman som bytte namn till Gustafsson & Söner.

I början av 60-talet fick åkeriet körningar för ASG i Trollhättan och för att klara det krävdes nyinvestering i tre–fyra tradarekipage. Transporterna gick över hela landet för kunder som pappersbruket och smältverket i Vargön.

– Mejeriet var en av våra största kunder under många år med fyra uppsamlingslinjer, men vi hämtade även överskottsmjolk från andra mejerier till vårt ostmejeri. Det kördes vardag som helg.

Det var många midsommarafatnar i Frillesås, minns Folke.

Ute med snöplogen en söndag

